

geringen agter at gøre nu, bare er at lade borgerne køre sagerne ved domstolene.

I min tale som ordfører for forespørgerne refererede jeg en sag fra Nysted, hvor en mand ved navn Torben Jørgensen, der nu er 63 år gammel, fik afslag på at få sin filippinske kone her til landet. Han havde været gift med hende i 8 år, men problemet var, at man ikke mente, han kunne forsørge hende. Torben Jørgensen var blevet syg og fik dagpenge, og derfor mente ministeriet ikke, at han kunne forsørge hende. Torben Jørgensen gik herefter direkte til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og domstolen accepterede at kigge på sagen. Så snart domstolen havde accepteret det, meddelte ministeriet, at der kunne ske familiesammenføring.

Er det sådan, det skal være i fremtiden? Skal borgerne gå til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol? Og hvis domstolen tager sagen op, får de så familiesammenføring?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, sådan skal det ikke være, og sådan har det heller ikke været. Den orientering, jeg har fået om den pågældende sag, som jeg af andre årsager ikke kan gå ind i substansen af, gik ud på, at Folketingets Ombudsmand var gået ind i sagen.

Med hensyn til hvad der mere generelt sker i de sager, er det også blevet nævnt, at bare sagerne kommer op i pressen, bliver afgørelserne ændret. Men nogle gange handler det altså om, at der faktisk kommer nye oplysninger undervejs i processen, og jeg går ud fra, at der også ville komme kritik, hvis de nye oplysninger ikke blev taget med i en ny vurdering. I den tid, jeg har været minister, har jeg også oplevet en række sager, hvor jeg er blevet kritiseret for ikke at ville ændre afgørelserne, efter at sagerne havde fået offentlig omtale, men det handler jo om, at hvis der kommer nye oplysninger, forventer vi vel alle sammen, at de embedsmænd, som behandler sagerne, selvfølgelig inddrager dem i en eventuel ny vurdering.

Jeg synes, fru Elsebeth Gerner Nielsen beder om noget, som jeg mener er helt umuligt. Det lyder, som om der aldrig burde kunne opstå diskussion om sager, men uanset hvor gode vi er her i Folketinget, kan lovgivningen ikke tage højde for enhver given sag, og derfor bliver der selvfølgelig foretaget skøn. Vi kunne godt gå den helt modsatte vej og slet ikke give plads til skøn, fordi der så slet ikke ville være nogen

tvivl, men jeg går ikke ud fra, at det er det, fru Elsebeth Gerner Nielsen vil.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, jeg ikke forstår en lyd af, er, hvorfor ministeriet overhovedet trækker sagen. Hvorfor får denne familie familiesammenføring? Alene af den grund, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol anerkender sagen og altså vil kigge på den, trækker ministeriet sagen, og familien får familiesammenføring, men hvad med alle de andre familier, hvis sager ligner denne families sag? Der er jo masser af familier, der er i akkurat den samme situation.

Integrationsministeren ved udmærket godt, at der ikke er kommet nye oplysninger frem i denne sag – ingen! Der er kun sket det nye, at vi var ved at få et problem ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og det er jo netop det, vores højesteretsdommere kritiserer: Danmark overlader det i stigende grad til embedsmænd og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol at tage stilling til, om de internationale konventioner overholdes. Med andre ord er flertallet i Folketinget og regeringen ikke sin opgave voksen, og hvordan ser en ansvarlig minister på det?

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er uenig med fru Elsebeth Gerner Nielsen. Jeg mener, at vi i regeringen i vores lovgivningsarbejde er meget opmærksomme på at være så præcise, som vi overhovedet kan. Det er til enhver tid regeringens målsætning, men der vil altid være sager, hvor der ikke kan tages højde for enhver situation, og som derfor efterfølgende skal vurderes.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Fru Anne-Marie Meldgaard skal selvfølgelig svare for sig selv, men jeg kan ikke lade være med at kommentere, at ministeren åbenbart er meget optaget af, at et ekspertudvalg eventuelt kunne finde frem til, at der skal foretages ændringer i lovgivningen. Det virker jo mærkeligt, når ministeren er helt overbevist om, at menneskerettighederne på ingen måde er trådt under fode, og så er det egentlig også mærkeligt, at ministeren bruger så megen energi på hypoteser om, hvad Socialdemokratiets holdning til de